Dosarul nr. 1r-13/2026 I instanţă
Nr. PIGD 1-25159643-05-1r-23012026 Judecător Ghidirim Sofia

Judecătoria Cimișlia

D E C I Z I E
În numele Legii

21 mai 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Pîslaru Vitalie în interesele inculpatului Acălugăriță Victor împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 30 decembrie 2025, adoptată pe cauza penală în privința lui:

Acălugăriță Victor Trifan, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, pensionar, căsătorit, studii medii incomplete, moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, posedă limba de stat, nesupus militar, anterior judecat,

- **învinuit de săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. 320[1]** (episodul din 26.08.2025)**, art. 320[1]** (episodul din 27.08.2025)**, art. 320[1]** (episodul din 30.08.2025)**, art. 320[1]** (episodul din 10.09.2025)**, art. 320[1]** (episodul din 12.09.2025)**, art. 320[1]** (episodul din 17.09.2025)**, art. 320[1]** (episodul din 19.09.2025)**, art. 320[1]** (episodul din 27.09.2025)**, art. 320[1]** (episodul din 28.09.2025)**, art. 320[1]** (episodul din 03.10.2025)**, art. 320[1]** (episodul

din 04.10.2025)**, Cod penal al Republicii Moldova,**

Cauza penală s-a aflat pentru judecare în prima instanţă la judecătoria Cimişlia de la data de 13 noiembrie 2025 până la data de 30 decembrie 2025.

Judecătoria Cimişlia a pronunţat sentinţa la data de 30 decembrie 2025.

Cauza penală a parvenit pentru judecare în ordine de recurs la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat la data de 23 ianuarie 2026.

Audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor scrise prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

<u>În fapt:</u>

Prin sentința judecătoriei Cimișlia din 30 decembrie 2025, s-a recunoscut vinovat Acălugăriță Victor Trifan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, săvârșită la data de 26 august 2025, și, în baza acestui articol, i s-a aplicat pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a recunoscut vinovat Acălugăriță Victor Trifan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, săvârșită la data de 27 august 2025, și, în baza acestui articol, i s-a aplicat pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a recunoscut vinovat Acălugăriță Victor Trifan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, săvârșită la data de 30 august 2025, și, în baza acestui articol, i s-a aplicat pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a recunoscut vinovat Acălugăriță Victor Trifan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, săvârșită la data de 10 septembrie 2025, și, în baza acestui articol, i s-a aplicat pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a recunoscut vinovat Acălugăriță Victor Trifan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, săvârșită la data de 12 septembrie 2025, și, în baza acestui articol, i s-a aplicat pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a recunoscut vinovat Acălugăriță Victor Trifan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, săvârșită la data de 17 septembrie 2025, și, în

baza acestui articol, i s-a aplicat pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a recunoscut vinovat Acălugăriță Victor Trifan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, săvârșită la data de 19 septembrie 2025, și, în baza acestui articol, i s-a aplicat pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a recunoscut vinovat Acălugăriță Victor Trifan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, săvârșită la data de 27 septembrie 2025, și, în baza acestui articol, i s-a aplicat pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a recunoscut vinovat Acălugăriță Victor Trifan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, săvârșită la data de 28 septembrie 2025, și, în baza acestui articol, i s-a aplicat pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a recunoscut vinovat Acălugăriță Victor Trifan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, săvârșită la data de 03 octombrie 2025, și, în baza acestui articol, i s-a aplicat pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a recunoscut vinovat Acălugăriță Victor Trifan, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, săvârșită la data de 04 octombrie 2025, și, în baza acestui articol, i s-a aplicat pedeapsa de 1 (un) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit inculpatului Acălugăriță Victor Trifan pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei s-a dispus a fi calculat din data luării sub strajă a inculpatului, imediat din sala de ședință. A lua sub strajă pe inculpatul Acălugăriță Victor Trifan imediat din sala de ședință, în vederea executării pedepsei stabilite prin prezenta sentință. (f.d.98-103, vol.2)

Totodată, Completul de judecată stabilește că prin încheierea judecătoriei Cimișlia din 05 ianuarie 2026 s-a dispus: *Se aplică față de inculpatul Acălugăriță Victor Trifan măsura preventivă – arest preventiv. Se stabileşte durata măsurii preventive până la rămânerea definitivă a sentinței Judecătoriei Cimişlia din 30 decembrie 2025, ora 16:00. Se dispune ca termenul arestului preventiv, precum și*

termenul executării pedepsei cu închisoare, să se calculeze din data și ora luării efective sub strajă a inculpatului. (f.d.113, vol.2)

Potrivit materialelor cauzei, Completul constată că, Acălugăriță Victor, cunoscând cu certitudine că prin încheiere Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2025 a fost eliberată ordonanța de protecție în privința cet. *****, *****a.n., în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, cu punerea ordonanței de protecție imediat în executare de la aceeași dată, prin care, Acălugăriță Victor a fost obligat de a sta departe, la o distanță de 100 m, de locuința victimei *****, locuitoare a ***** sau de locul aflării acesteia, excepție fiind doar perioada participării la soluționarea eventualelor litigii comune; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; aplicarea monitorizării electronice a agresorului Acălugăriță Victor în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție a victimei violenței în familie, intenționat nu a executat măsurile de protecție stabilite și la 26.08.2025, orele 13:43; 16:13; 19:26; 21:33 a venit la domiciliul victimei *****, unde s-a aflat anumite perioade de timp, până la intervenția angajaților poliției și a Inspectoratului Național de Probațiune.

Astfel, acțiunile lui Acălugăriță Victor au fost încadrate în prevederile art. 320[1] Cod penal, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*, după indicii: *neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*.

Tot el, Acălugăriță Victor Trifan cunoscând cu certitudine că prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2025 a fost eliberată ordonanța de protecție în privința cet. *****, *****a.n., în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, cu punerea ordonanței de protecție imediat în executare de la aceeași dată, prin care, Acălugăriță Victor a fost obligat de a sta departe, la o distanță de 100 m, de locuința victimei *****, locuitoare a ***** sau de locul aflării acesteia, excepție fiind doar perioada participării la soluționarea eventualelor litigii comune; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; aplicarea monitorizării electronice a agresorului Acălugăriță Victor, în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție victimei violenței în familie, intenționat nu a executat măsurile de protecție stabilite și la 27.08.2025, orele 09:46 a venit la domiciliul victimei *****, unde s-a aflat o perioadă de timp.

Astfel, acțiunile lui Acălugăriță Victor au fost încadrate în prevederile art. 320[1] Cod penal, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*, după indicii: *neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie*.

Tot el, Acălugăriță Victor Trifan cunoscând cu certitudine că prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2025 a fost eliberată ordonanța de protecție în privința cet. *****, *****a.n., în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, cu punerea ordonanței de protecție imediat în executare de la aceeași dată, prin care, Acălugăriță Victor a fost obligat de a sta departe, la o distanță de 100 m, de locuința victimei *****, locuitoare a ***** sau de locul aflării acesteia, excepție fiind doar perioada participării la soluționarea eventualelor litigii comune; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; aplicarea monitorizării electronice a agresorului Acălugăriță Victor, în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție victimei violenței în familie, intenționat nu a executat măsurile de protecție stabilite și la 30.08.2025, orele 14:40 a venit la domiciliul victimei *****, unde s-a aflat o anumită perioadă de timp.

Astfel, acțiunile lui Acălugăriță Victor au fost încadrate în prevederile art. 320[1] Cod penal, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*, după indicii: *neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie*.

Tot el, Acălugăriță Victor Trifan cunoscând cu certitudine că prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2025 a fost eliberată ordonanța de protecție în privința cet. *****, *****a.n., în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, cu punerea ordonanței de protecție imediat în executare de la aceeași dată, prin care, Acălugăriță Victor a fost obligat de a sta departe, la o distanță de 100 m, de locuința victimei *****, locuitoare a ***** sau de locul aflării acesteia, excepție fiind doar perioada participării la soluționarea eventualelor litigii comune; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; aplicarea monitorizării electronice a agresorului Acălugăriță Victor, în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție victimei violenței în familie, intenționat nu a executat măsurile de protecție stabilite și la 10.09.2025, orele 09:06 a venit la

domiciliul victimei *****, unde s-a aflat anumite perioade de timp, totodată, și a încălcat angajamentul privind monitorizarea electronică prin faptul că la 10.09.2025, orele 09:29 a descărcat stația de transmitere a datelor GPS pe platforma de monitorizare a DME, astfel fiind imposibilă monitorizarea acestuia.

Astfel, acțiunile lui Acălugăriță Victor au fost încadrate în prevederile art. 320[1] Cod penal, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*, după indicii: *neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie*.

Tot el, Acălugăriță Victor Trifan cunoscând cu certitudine că prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2025 a fost eliberată ordonanța de protecție în privința cet. *****, *****a.n., în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, cu punerea ordonanței de protecție imediat în executare de la aceeași dată, prin care, Acălugăriță Victor a fost obligat de a sta departe, la o distanță de 100 m, de locuința victimei *****, locuitoare a ***** sau de locul aflării acesteia, excepție fiind doar perioada participării la soluționarea eventualelor litigii comune; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; aplicarea monitorizării electronice a agresorului Acălugăriță Victor, în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție victimei violenței în familie, intenționat nu a executat măsurile de protecție stabilite și la 12.09.2025, ora 07:30 a venit la domiciliul victimei *****, unde s-a aflat anumite perioade de timp, totodată, a încălcat angajamentul privind monitorizarea electronică prin faptul că la 12.09.2025, a descărcat stația de transmitere a datelor GPS pe platforma de monitorizare a DME, astfel fiind imposibilă monitorizarea acestuia.

Astfel, acțiunile lui Acălugăriță Victor au fost încadrate în prevederile art. 320[1] Cod penal, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*, după indicii: *neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie*.

Tot el, Acălugăriță Victor Trifan cunoscând cu certitudine că prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2025 a fost eliberată ordonanța de protecție în privința cet. *****, *****a.n., în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, cu punerea ordonanței de protecție imediat în executare de la aceeași dată, prin care, Acălugăriță Victor a fost obligat de a sta

departe, la o distanță de 100 m, de locuința victimei *****, locuitoare a ***** sau de locul aflării acesteia, excepție fiind doar perioada participării la soluționarea eventualelor litigii comune; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; aplicarea monitorizării electronice a agresorului Acălugăriță Victor, în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție victimei violenței în familie, intenționat nu a executat măsurile de protecție stabilite și la 17.09.2025, orele 19:40 a venit la domiciliul victimei *****, unde s-a aflat anumite perioade de timp, totodată, a încălcat angajamentul privind monitorizare electronică prin faptul că la 12.09.2025, a descărcat stația de transmitere a datelor GPS pe platforma de monitorizare a DME, astfel fiind imposibilă monitorizarea acestuia.

Astfel, acțiunile lui Acălugăriță Victor au fost încadrate în prevederile art. 320[1] Cod penal, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*, după indicii: *neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie*.

Tot el, Acălugăriță Victor Trifan cunoscând cu certitudine că prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2025 a fost eliberată ordonanța de protecție în privința cet. *****, *****a.n., în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, cu punerea ordonanței de protecție imediat în executare de la aceeași dată, prin care, Acălugăriță Victor a fost obligat de a sta departe, la o distanță de 100 m, de locuința victimei *****, locuitoare a ***** sau de locul aflării acesteia, excepție fiind doar perioada participării la soluționarea eventualelor litigii comune; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; aplicarea monitorizării electronice a agresorului Acălugăriță Victor, în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție victimei violenței în familie, intenționat nu a executat măsurile de protecție stabilite și la 19.09.2025, orele 10:40 a venit la domiciliul victimei *****, unde s-a aflat anumite perioade de timp.

Astfel, acțiunile lui Acălugăriță Victor au fost încadrate în prevederile art. 320[1] Cod penal, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*, după indicii: *neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie*.

Tot el, Acălugăriță Victor Trifan cunoscând cu certitudine că prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2025 a fost eliberată ordonanța de protecție în privința cet. *****, *****a.n., în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, cu punerea ordonanței de protecție imediat în executare de la aceeași dată, prin care, Acălugăriță Victor a fost obligat de a sta departe, la o distanță de 100 m, de locuința victimei *****, locuitoare a ***** sau de locul aflării acesteia, excepție fiind doar perioada participării la soluționarea eventualelor litigii comune; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; aplicarea monitorizării electronice a agresorului Acălugăriță Victor, în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție victimei violenței în familie, intenționat nu a executat măsurile de protecție stabilite și la 27.09.2025, orele 14:16 a venit la domiciliul victimei ***** și s-a îndepărtat de la stația de monitorizare GPS a brățării radio mai mult de 20 metri prin ce a încălcat și subpunctul 7 din Angajamentul privind monitorizarea electronică.

Astfel, acțiunile lui Acălugăriță Victor au fost încadrate în prevederile art. 320[1] Cod penal, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*, după indicii: *neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie*.

Tot el, Acălugăriță Victor Trifan cunoscând cu certitudine că prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2025 a fost eliberată ordonanța de protecție în privința cet. *****, *****a.n., în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, cu punerea ordonanței de protecție imediat în executare de la aceeași dată, prin care, Acălugăriță Victor a fost obligat de a sta departe, la o distanță de 100 m, de locuința victimei *****, locuitoare a ***** sau de locul aflării acesteia, excepție fiind doar perioada participării la soluționarea eventualelor litigii comune; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; aplicarea monitorizării electronice a agresorului Acălugăriță Victor, în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție victimei violenței în familie, intenționat nu a executat măsurile de protecție stabilite și la 28.09.2025, orele 05:26 a venit la domiciliul victimei *****, unde s-a aflat o anumită perioadă de timp.

Astfel, acțiunile lui Acălugăriță Victor au fost încadrate în prevederile art. 320[1] Cod penal, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei*

violenţei în familie, după indicii: *neexecutarea intenţionată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie*.

Tot el, Acălugăriță Victor Trifan cunoscând cu certitudine că prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2025 a fost eliberată ordonanța de protecție în privința cet. *****, *****a.n., în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, cu punerea ordonanței de protecție imediat în executare de la aceeași dată, prin care, Acălugăriță Victor a fost obligat de a sta departe, la o distanță de 100 m, de locuința victimei *****, locuitoare a ***** sau de locul aflării acesteia, excepție fiind doar perioada participării la soluționarea eventualelor litigii comune; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; aplicarea monitorizării electronice a agresorului Acălugăriță Victor, în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție victimei violenței în familie, intenționat nu a executat măsurile de protecție stabilite și la 03.10.2025, orele 14:53 a venit la domiciliul victimei *****, unde s-a aflat o anumită perioadă de timp.

Astfel, acțiunile lui Acălugăriță Victor au fost încadrate în prevederile art. 320[1] Cod penal, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*, după indicii: *neexecutarea intenţionată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie*.

Tot el, Acălugăriță Victor Trifan cunoscând cu certitudine că prin încheierea Judecătoriei Cimișlia din 25 august 2025 a fost eliberată ordonanța de protecție în privința cet. *****, *****a.n., în calitate de victimă a violenței în familie, pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, cu punerea ordonanței de protecție imediat în executare de la aceeași dată, prin care, Acălugăriță Victor a fost obligat de a sta departe, la o distanță de 100 m, de locuința victimei *****, locuitoare a ***** sau de locul aflării acesteia, excepție fiind doar perioada participării la soluționarea eventualelor litigii comune; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; aplicarea monitorizării electronice a agresorului Acălugăriță Victor în modul prevăzut de lege, pentru perioada instituirii măsurilor de protecție victimei violenței în familie, intenționat nu a executat măsurile de protecție stabilite și la 04.10.2025, orele 17:53 a venit la domiciliul victimei *****, unde s-a aflat o anumită perioadă de timp.

Astfel, acțiunile lui Acălugăriță Victor au fost încadrate în prevederile art. 320[1] Cod penal, *neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie*, după indicii: *neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie*.

La data de 13 ianuarie 2026, avocatul Pîslaru Vitalie în interesele inculpatului Acălugăriță Victor, ne fiind de acord cu sentința emisă a înaintat recurs asupra acesteia prin care a solicitat: admiterea recursului, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care Acălugăriță Victor să fie pedepsit cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 până la 200 ore. (f.d.117-121, vol.2)

În motivarea recursului s-a indicat că, cu sentința judecătoriei Cimișlia din 30 decembrie 2025 nu este de acord și o consideră ca fiind una prea aspră.

Menționează că, la emiterea sentinței, instanța de fond a ignorat prevederile art. 4 Cod penal (principiul umanismului).

Mai indică că au mai fost ignorate și prevederile art. 7 Cod penal (principiul individualizării răspunderii penale şi pedepsei penale), și prevederile art. 22 Cod penal (responsabilitatea).

Totodată, consideră că instanța de fond greșit a indicat calea de atac.

Susține că, din analiza circumstanțelor cauzei, a personalității acuzatului, caracterul și gradul prejudicialul al infracțiunii săvârșite, instanța de fond a aplicat prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală în alte limite posibile decât cele prevăzute de lege, dând o apreciere prea critică și aspră caracterului și gradului prejudiciabil al acțiunilor săvârșite de acuzat.

Indică că, inculpatul și-a recunoscut vina, sincer se căiește de cele săvârșite și solicită aplicarea unei pedepse mai blânde, în limita pedepselor prevăzute de art. 320[1] Cod penal.

La data de 23 ianuarie 2026 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru judecarea recursului. (f.d.122, vol.2)

Cu referire la termenul de înaintare a recursului, Completul de judecată constată că acesta este depus în termen, luând în considerație că sentința Judecătoriei Cimișlia a fost pronunțată la data de 30 decembrie 2025, iar recursul a fost depus de avocat la data de 13 ianuarie 2026, - conform prevederilor art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cauza în ordine de recurs a fost examinată fără participanții la proces, or,

potrivit prevederilor art. 447 Cod de procedură penală, *(1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Astfel, la data de 04 februarie 2026, în adresa participanților la proces a fost expediată notificare, prin care s-a acordat părților la proces termen pentru depunerea referinței la cererea de recurs.

Până la data examinării recursului careva referințe nu au parvenit.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele recursului invocate în conținutul acestuia, ***Completul de judecată consideră necesar de a-l respinge, ca fiind nefondat recursul declarat de avocatul Pîslaru Vitalie în interesele lui Acălugăriță Victor împotriva sentinţei judecătoriei Cimișlia din 30 decembrie 2025, din următoarele motive.***

Conform prevederilor art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală*, judecând recursul, instanţa respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat*.

Potrivit prevederilor art. 437 alin. (1) pct. 1[4]) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs: sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Potrivit prevederilor art. 448 alin.(1)-(2) Cod de procedură penală*, judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror probe noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Conform art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată*.

Potrivit art. 2 alin. (1)-(2) Cod penal, *legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii,*

precum şi întreaga ordine de drept. Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Conform prevederilor art. 6 § 1 a Convenţiei Europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

În conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, „*pentru ca procedurile să fie corecte, așa cum prevede art. 6 alin. (1) din Convenție, instanța trebuie să examineze în mod corespunzător observațiile, argumentele și probele prezentate de către părți, fără a fi părtinitoare în aprecierea aplicabilității acestora la decizia sa*”, (cauza *Krasulya contra Federației Ruse,* plângerea nr. 12365/03, hotărârea din 22 februarie 2007, §50; cauza *Van Kük contra Germaniei, 35968/97, §§ 47, 48, CEDO 2003-VII,* cazul *Kraska contra Elveției* din 19 aprilie 1993, Seria A, N 254-B, § 30).

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței contestate, Completul de judecată consideră că prima instanță în rezultatul aprecierii probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești cu respectarea principiului contradictorialității și egalității părților în drepturi procesuale, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității probelor, precum și a coroborării lor, întemeiat a ajuns la concluzia că faptele penale au fost săvârșite de inculpatul Acălugăriță Victor și corect au fost încadrate juridic ca infracțiuni prevăzute de ***art. 320[1]*** *(episodul din 26.08.2025),* ***art. 320[1]*** *(episodul din 27.08.2025),* ***art. 320[1]*** *(episodul din 30.08.2025),* ***art. 320[1]*** *(episodul din 10.09.2025),* ***art. 320[1]*** *(episodul din 12.09.2025),* ***art. 320[1]*** *(episodul din 17.09.2025),* ***art.*** *320[1] (episodul din 19.09.2025),* ***art. 320[1]*** *(episodul din 27.09.2025),* ***art. 320[1]*** *(episodul din 28.09.2025),* ***art. 320[1]*** *(episodul din 03.10.2025),* ***art. 320[1]*** *(episodul din 04.10.2025),* ***Cod penal al Republicii Moldova***, precum și a fost dovedită în afara oricărui dubiu rezonabil vinovăția acestuia în comiterea faptelor penale imputate.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că speța a fost examinată în instanța de fond în procedură simplificată conform art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

La caz, Completul instanței de recurs remarcă, că legalitatea și temeinicia sentința primei instanțe este contestată de avocatul Pîslaru Vitalie în interesele

inculpatului Acălugăriță Victor ***doar în partea stabilirii pedepsei***, solicitând aplicarea unei sancțiuni mai blânde sub formă de ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 până la 200.

Completul de judecată constată, că instanța de fond corect a examinat şi acceptat cererea inculpatului Acălugăriță Victor privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, just a apreciat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că faptele au avut loc și au fost săvârșite de către inculpatul Acălugăriță Victor în circumstanțele descrise mai sus.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, Completul de judecată conchide că aceasta corect a fost individualizată de către instanţa de fond.

Instanța de recurs menționează, că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt şi de drept, circumstanţele cauzei cu referire la laturile penale ale infracțiunilor imputate, ***just*** a încadrat acțiunile inculpatului Acălugăriță Victor ca constituind faptele penale prevăzute de ***art. 320¹*** *(episodul din 26.08.2025),* ***art. 320¹*** *(episodul din 27.08.2025),* ***art. 320¹*** *(episodul din 30.08.2025),* ***art. 320¹*** *(episodul din 10.09.2025),* ***art. 320¹*** *(episodul din 12.09.2025),* ***art. 320¹*** *(episodul din 17.09.2025),* ***art.*** *320^1 (episodul din 19.09.2025),* ***art. 320¹*** *(episodul din 27.09.2025),* ***art. 320¹*** *(episodul din 28.09.2025),* ***art. 320¹*** *(episodul din 03.10.2025),* ***art. 320¹*** *(episodul din 04.10.2025),* Cod penal al Republicii Moldova, stabilindu-i prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care se încadrează în limitele sancțiunii stabilite de Codul penal.

La caz, Completul reține ca fiind întemeiată și concluzia instanței de fond prin care a indicat că, „*... faptele comise prezintă un grad sporit de pericol social concret, având în vedere caracterul sistematic al încălcărilor, durata acestora, precum şi contextul relațiilor de familie dintre inculpat şi victimă. /.../procurorul a formulat învinuirea pentru fiecare faptă în parte, atribuind fiecărei conduite o existență infracțională autonomă, chiar dacă toate faptele sunt încadrate juridic*

potrivit aceluiași articol de lege – art. 320¹ Cod penal. În aceste condiții, instanța a fost ținută să se pronunțe separat asupra fiecărei fapte imputate, în limitele actului de sesizare, fără a putea proceda la unificarea acestora într-o singură infracțiune, întrucât o asemenea soluție ar fi depășit cadrul acuzării formulate și ar fi modificat structura învinuirii reținute de organul de urmărire penală. Prin urmare, având în vedere pluralitatea de fapte penale distincte pentru care inculpatul a fost recunoscut vinovat, instanța a aplicat pedepse separate pentru fiecare infracțiune, iar ulterior, în conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, a stabilit pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor aplicate, apreciind această modalitate ca fiind legală, proporțională și corespunzătoare gradului de pericol social concret al faptelor și personalității inculpatului ".

Or, aplicarea unei pedepse neprivative de libertate în prezenta cauză nu ar corespunde exigențelor principiului individualizării pedepsei și nu ar fi aptă să atingă scopurile prevăzute de art. 61 Cod penal, în condițiile în care inculpatul, deși a fost supus măsurilor de protecție dispuse de instanța de judecată și monitorizării electronice, a manifestat o conduită persistentă de ignorare a obligațiilor impuse, încălcând în mod repetat ordonanța de protecție pe parcursul unei perioade îndelungate. În aceste circumstanțe, instanța de fond întemeiat a apreciat că o sancțiune mai blândă nu ar asigura corectarea și resocializarea inculpatului și nici prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni, inclusiv sub aspectul protecției efective a victimei violenței în familie și al respectării autorității hotărârilor judecătorești.

Completul de judecată reține că, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Iar, potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

Potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei,*

instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Astfel, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Codul penal, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie *echitabilă*, *legală* şi *individualizată*.

Ca urmare, pedeapsa penală este ***echitabilă*** atunci când este capabilă de a contribui la realizarea unor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii Generale a Codului penal.

Totodată, ***individualizarea*** pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța de recurs accentuează, că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii

săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Completul de judecată reține că, sancțiunea pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal este - *muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau închisoare de până la 4 ani*.

Instanța de recurs constată, că la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei aplicate inculpatului, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea lui Acălugăriță Victor, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, cât și de faptul că anterior a mai fost în conflict cu legislația penală.

Totodată, Completul de judecată apreciază ca fiind justă concluzia instanței de fond prin care s-a indicat, că „*... faptele inculpatului nu au un caracter izolat sau accidental, ci dimpotrivă, se înscriu într-o conduită infracțională repetată şi perseverentă, manifestată pe o perioadă îndelungată de timp, în pofida avertismentelor şi intervenţiilor repetate ale organelor de drept. Inculpatul a încălcat în mod sistematic ordonanța de protecție emisă de instanța de judecată, măsură destinată asigurării securităţii victimei şi prevenirii unor fapte de violență în familie, nesocotind astfel autoritatea hotărârii judecătoreşti. /.../ inculpatul a demonstrat o atitudine constantă de nerespectare a măsurilor neprivative de libertate, inclusiv prin încălcarea deliberată a condiţiilor de monitorizare electronică, fapt ce evidențiază ineficiența măsurilor preventive şi educative aplicate anterior şi lipsa unui real proces de conştientizare a gravităţii conduitei sale*”.

Or, Completul de judecată conchide ca și instanța de fond faptul că, în situația lui Acălugăriță Victor - scopul pedepsei penale, respectiv prevenirea săvârșirii de

noi infracțiuni, corectarea inculpatului și restabilirea ordinii de drept, nu poate fi atins fără executarea efectivă a pedepsei, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, ca cea solicitată prin recursul înaintat, ar transmite un mesaj de toleranță față de încălcarea repetată a măsurilor dispuse de instanță în materia protecției victimelor violenței în familie.

Subsecvent, Completul de judecată conchide, că prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă în raport cu faptele comise, stabilită în limitele prevăzute de lege, or ținând cont de prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte infracționale.

Astfel, alegațiile părții apărării din conținutul recursului înaintat, Completul de judecată le apreciază ca fiind nefondate, or, anume această sancțiune penală sub formă de închisoare a fost corect apreciată de instanța de fond ca fiind sancțiunea care fiind aplicată va duce la restabilirea echității sociale perturbate prin acțiunile infracționale a inculpatului Acălugăriță Victor.

Mai mult ca atât, deși prin conținutul recursului înaintat, partea apărării a invocat faptul că: inculpatul a recunoscut vinovăția integral, se căiește de cele comise, s-au ignorat prevederile art. 4 și art. 7 din Codul penal, totuși Completul de judecată stabilește că pedeapsa sub formă de închisoare, potrivit normelor Codului penal, este ce-a mai acceptabilă sancțiune penală ***aplicată la moment*** acestuia și astfel, instanța de fond corect a conchis, că „ ... *prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, corectarea inculpatului şi restabilirea ordinii de drept, nu poate fi atins fără executarea efectivă a pedepsei ...* ”.

Astfel, analizând sentința judecătorească sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Acălugăriță Victor, Completul reține că prima instanță a acordat deplină eficiență dispozițiilor art. 7, art. 61, art. 75, art. 80^1 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani (*prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal*), legală și direct proporțională cu gravitatea faptelor comise, de atitudinea numitului față de infracțiunile săvârșite și de consecințele acestora, cât și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

Relevant este și faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de

instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, potrivit art. 61 Cod penal.

Totodată, Completul conchide asupra motivării ample și temeinice cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului Acălugăriță Victor, astfel, toate acestea fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Subsecvent, pedeapsa stabilită de către instanța de fond va avea un efect preventiv atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfințite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Reieșind din considerentele redate, Completul de judecată concluzionează, că argumentele invocate în cererea de recurs depusă de avocat în interesele inculpatului sunt nefondate, nu pot servi temei de admitere a recursului vizat și nu se impune necesitatea intervenirii în soluția instanței de fond.

Generalizând aspectele invocate, instanţa de recurs reţine că temeiurile invocate de reprezentantul recurentului nu şi-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Completul de judecată va respinge recursul declarat de avocatul Pîslaru Vitalie în interesele lui Acălugăriță Victor împotriva sentinței judecătoriei Cimișlia din 30 decembrie 2025, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, sentința primei instanțe este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a acesteia nu au fost reținute.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 447-448, art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Pîslaru Vitalie în interesele inculpatului Acălugăriță Victor.

Se menține sentința judecătoriei Cimișlia din 30 decembrie 2025, adoptată pe cauza penală privind învinuirea lui Acălugăriță Victor Trifan de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 320^1 (*episodul din 26.08.2025*), art. 320^1 (*episodul din 27.08.2025*), art. 320^1 (*episodul din 30.08.2025*), art. 320^1 (*episodul din 10.09.2025*), art. 320^1 (*episodul din 12.09.2025*), art. 320^1 (*episodul din 17.09.2025*), art. 320^1 (*episodul din 19.09.2025*), art. 320^1 (*episodul din 27.09.2025*), art. 320^1 (*episodul din 28.09.2025*), art. 320^1 (*episodul din 03.10.2025*), art. 320^1 (*episodul din 04.10.2025*), Cod penal al Republicii Moldova.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri